

overensstemmelse med konventionens art. 6 (2) og (3), at begrænsningsretten også tilkommer skibets fører, mandskab eller lods eller nogen, som er ansat hos rederen, ejeren, brugeren, befragteren eller disponenten for så vidt angår ansvar i forbindelse med udførelsen af tjenesten, selv om ansvaret er opstået som følge af fejl eller forsømmelse af den pågældende. Som nævnt i bemærkningerne ovenfor til § 254, stk. 2, er reglen ikke som efter den gældende sølov — i tilfælde, hvor rederen selv fører skibet — begrænset til at omfatte fejl eller forsømmelse af nautisk art. For at ansvarsbegrænsning skal kunne påberåbes, må ansvaret være opstået i forbindelse med tjenesten hos arbejdsgiveren, men ikke nødvendigvis i skibets tjeneste, hvilket navnlig kan have praktisk betydning for de af bestemmelsen omfattede personer, der ikke hører til skibsbesætningen.

Konventionens art. 6 (3) indeholder en bestemmelse om, at en skibsfører eller et medlem af mandskabet, der tillige er reder, medreder eller befragter af skibet, ikke skal kunne benytte sig af begrænsningsretten med hensyn til ansvar, der skyldes hans egen fejl, medmindre fejlen eller forsømmelsen er begået i hans egenskab af skibsfører eller besætningsmedlem. Denne konventionsbestemmelse er dækket af reglen i § 254, stk. 2, 2. pkt., og henvisningen til denne regel i § 261, stk. 1, 1. pkt.

I stk. 2 fastsættes det i overensstemmelse med konventionens art. 6 (2), at summen af de ansvarsbeløb, som påhviler rederen og de i stk. 1 nævnte personer, der har adgang til at begrænse deres ansvar, ikke for så vidt angår fordringer opstået ved en og samme hændelse skal kunne overstige de i § 255 fastsatte begrænsningsbeløb.

Til § 262.

Reglen i stk. 1 stemmer med konventionens art. 7, 1. stk., der bygger på *lex fori*. Ved formuleringen af § 262, stk. 1, der i ordvalget afviger lidt fra de øvrige nordiske udkast, har man villet præcisere, at reglerne i sølovens tiende kapitel vil kunne komme til anvendelse også i tilfælde, hvor dansk rets regler, f. eks. i henhold til vedtagelse i et konnossement, påberåbes ved udenlandsk domstol i et ikke-konventionsland.

66 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Reglen i stk. 2 fastsætter den ovenfor i forbindelse med § 254, stk. 2, omtalte interlegale regel, der regulerer spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse ved afgørelsen af, om der er adgang til at begrænse ansvar for skade, som påføres skibsfører, mandskab eller lods eller nogen, der er ansat hos rederen, når vedkommende befinder sig om bord eller udfører arbejde i skibets tjeneste. Som nævnt i bemærkningerne til § 254, stk. 2, er det i nævnte paragraf fastslået, at der ikke tilkommer rederen adgang til ansvarsbegrænsning med hensyn til sådanne erstatningskrav, men hvis tjenesteaftalen falder ind under et andet konventionslands lovgivning, må denne respekteres, selv om den afviger fra dansk lovgivning.

Til § 263.

I konventionens art. 7, der som nævnt ovenfor i bemærkningerne til § 262, stk. 1, fastslår princippet om *lex fori*, gives der adgang til at gøre undtagelse fra dette princip med hensyn til stater, der ikke har tiltrådt konventionen, og personer, der ikke har hjemsted i en konventionsstat, samt med hensyn til skibe, der ikke på det tidspunkt, da adgang til ansvarsbegrænsning påberåbes, fører et konventionslands flag. Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om, at man ikke skal anvende denne undtagelsesregel direkte, men indskrænke sig til i § 263 at fastsætte en retorsionsregel af lignende indhold som den gældende sølovs § 266. Formuleringen af sidstnævnte bestemmelse har man dog fundet mindre heldig, navnlig for så vidt som dens anvendelse er gjort betinget af, at vedkommende fremmede stat anvender „strengere ansvarsregler“, hvilket ikke altid vil være let at fastslå. Man har derfor i § 263 foreslået lovhjemmel til ved kgl. anordning at bestemme, at andre ansvarsregler end fastsat i søloven skal finde anvendelse på skibe hjemmehørende i lande, som ikke uden forbehold har tiltrådt og gennemført konventionen.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har der under de nordiske forhandlinger været enighed om at søge 1957-konventionen